

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 23Cb/88/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120212314
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120212314.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci žalobcu: 1/ JUDr. J. U., Q.. XX.XX.XXXX, U. F. XX, XXX XX R., Slovenská republika, 2/ Z. U., N.. W., Q.. XX.XX.XXXX, U. F. XX, XXX XX R., Slovenská republika, právne zastúpení Mgr. Richardom Petrovom, advokátom so sídlom Františkánska 3, 040 01 Košice, proti žalovanému: Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 6 Bratislava, IČO: 00 686 930, o určenie neplatnosti zmlúv o zriadení záložného práva, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á** vo vzťahu k žalobcom v 1. a 2. rade **n á r o k** na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania, o ktorých výške rozhodne súd samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 28.10.2020 v súlade so zmenou žaloby doručenu súdu dňa 12.03.2021 (ktorej zmenu súd pripustil) domáhali, aby súd určil, že záložné práva k nehnuteľnostiam - stavba súpisné č. 3228 postavená na pozemku parcely registra „C“, parcela č. XXX označená v popise stavby ako iná stavba a parcela registra „C“ parcela č. XXX druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie, evidované na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom pre katastrálne územie Prešov pod V XXXX/XXXX, R. T. XXXX/XXXX, pod T. XXXX/XXXX, R. T. XXXX/XXXX, T. XXXX/XXXX nie sú (neexistujú) a náhrady trov konania.

2. Žalobcovia svoju žalobu odôvodnili tým, že:

3. Žalovaný v hmotnoprávnej pozícii veriteľa uzatvoril dňa 15.08.2007 so spoločnosťou K' Food Distribution s.r.o.; skrátený názov: KFD s.r.o. so sídlom Svätoplukova 6, 080 01 Prešov, IČO 31 717 811, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Prešov, oddiel Sro, vložka č. 2670/P (ďalej len „KFD“) Zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXX/XXXX (ďalej len „Zmluva o úvere 1“).

4. Na základe Zmluvy o úvere 1 bol spoločnosti KFD ako dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 350.000 EUR. Napriek tomu, že Zmluva o úvere 1 bola uzatvorená v zmysel § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, žalobcovia v 1. a 2. rade uviedli, že sú toho názoru, že Zmluvy o úvere sú spotrebiteľské zmluvy, a to z dôvodu, že čerpané finančné prostriedky, ktoré sú predmetom prihlášky žalobcu v rámci konkurzného konania KFD neboli prijaté v rámci predmetu podnikania, keďže KFD nedisponoval podnikateľským oprávnením poskytovať úvery a/alebo pôžičky, a teda neposkytla tieto peňažné prostriedky ďalej ako finančný veriteľ a súčasne načerpané finančné prostriedky boli použité na krytie záväzkov KFD voči svojim spoločníkom na vrátenie poskytnutých finančných dotácií a vyplatenie dividend.

5. Žalobcovia svoju argumentáciu odôvodnili poukázaním na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21.04.2011, sp. zn. 4Sžo/9/2011.

6. Žalobcovia uviedli, že rozumejú, že novelizáciou zákona o ochrane spotrebiteľa došlo k zúženiu legálnej definície spotrebiteľov tak v Občianskom zákonníku, ako aj v zákone o ochrane spotrebiteľa; napriek tomu mali právny názor, kde je potrebné vykladať právnu normu logicky a súčasne aj v súlade s úniou právom, kedy je potrebné chrániť slabšiu stranu kontraktu, ktorou zaiste v prejednávacom prípade je KFD, resp. žalobcovia ako záložcovia.

7. Ďalej poukázali na to, že žalovaný v hmotnoprávnej pozícii veriteľa uzatvoril dňa 28.05.2018 so spoločnosťou KFD Zmluvu o štruktúrovanom kontokorentnom úvere č. Y. (ďalej len „Zmluva o úvere 2“). Na základe Zmluvy o úvere 2 bol spoločnosti KFD ako dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 900.000 EUR. Napriek tomu, že Zmluva o úvere 2 bola uzatvorená v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, žalobca v 1. a 2. rade sú toho názoru, že zmluvy o úvere sú spotrebiteľské zmluvy, a to z dôvodov ako je vyššie uvedené.

8. Uviedli, že žalobca zaplatil za trvanie Zmlúv o úvere 2 žalovanému len na úrokoch sumu 342 108,76 EUR. Žalobcovia poukázali na ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka zákon č. 40/1964 Zb. (ďalej len „OZ“) v zmysle, ktorého majú spotrebiteľia ex lege vždy právo, aby sa právny vzťah týkajúci spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. OZ vždy riadil právnou úpravou OZ, pretože to kogentne prikazuje § 52 ods. 2 OZ. Poukázali na to, že uvedené potvrdzuje aj ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré reguluje aj absolútne obchody a je potrebné ho vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské vzťahy nepoužije obchodné právo ak by sa aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo.

9. Uviedli, že za účelom zabezpečenia pohľadávky zo Zmluvy o úvere 1, žalovaný o.i. zabezpečil pohľadávku uzatvorením Zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnému majetku zo dňa 28.05.2009 evidovanú na liste vlastníctva ako V XXXX/XXXX-Zmluva o záložnom práve pre Tatra banka a.s. (ďalej len „Záložná zmluva 1“) so žalobcami v 1. a 2. rade v hmotnoprávnej pozícii záložcov (ďalej aj ako „záložcovia“).

10. Za účelom zabezpečenia pohľadávky zo zmluvy o úvere 2, žalovaný o.i. zabezpečil pohľadávku uzatvorením:

Zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnému majetku zo dňa 05.05.2010 (ďalej len „Záložná zmluva 2“) evidovanú na liste vlastníctva pod V XXXX/XXXX,

Zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnému majetku zo dňa 13.06.2011 (ďalej len „Záložná zmluva 3“) evidovanú na liste vlastníctva pod V XXXX/XXXX,

Zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnému majetku zo dňa 25.05.2018 (ďalej len „Záložná zmluva 4“) evidovanú na liste vlastníctva pod V XXXX/XXXX,

Zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnému majetku (ďalej len „Záložná zmluva 5“) evidovanú na liste vlastníctva pod V XXXX/XXXX, ktorej vklad bol povolený dňa 28.11.2018 (Záložná zmluva 1 až Záložná zmluva 5 ďalej ako „Záložné zmluvy“).

11. Predmetom záložných zmlúv bolo zriadenie záložných práv k nehnuteľnosti špecifikovanej ako okres: Prešov, obec: Prešov katastrálne územie: Prešov, LV č. XXXX, parcelné č. XXX- zastavaná plocha a nádvorie o výmere 384 m², stavba súpisné č. XXXX- iná budova postavená na parcele 525 podiel 1/1. Predmetné Záložné zmluvy boli uzatvorené podľa § 151a a nasl. OZ, pričom žalobcovia sú toho názoru, že záložné zmluvy majú charakter občianskoprávnej - spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 a nasl. OZ. Jedným zo spôsobov vzniku (zriadenia) záložného práva je uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva, ktorá je dvojstranným právnym úkonom, na základe ktorého záložný dlžník súhlasí s tým, že ak nedôjde k uspokojeniu splatnej pohľadávky záložného veriteľa, môže sa záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať uspokojenia svojej pohľadávky z predmetu záložného práva, ktorý patrí záložnému dlžníkovi.

12. Pokiaľ ide o formu záložnej zmluvy, zákon pri nehnuteľnostiach bezpodmienečne vyžaduje písomnú formu, pričom na vznik záložného práva k nehnuteľnostiam sa vyžaduje aj zápis do katastra nehnuteľnosti. Zmluva o zriadení záložného práva musí obsahovať :a) označenie zmluvných strán (záložný dlžník a záložný veriteľ); b) označenie predmetu zálohu; c) označenie pohľadávky, ktorej splnenie záloh sleduje.

13. Žalobcovia poukázali na to, že jednou z obligatórnych náležitostí záložnej zmluvy je určenie pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená záložným právom. V zmluve je tak potrebné uviesť deň a právny dôvod vzniku pohľadávky a jej predmet. V prípade peňažnej pohľadávky je potrebné vyjadriť jej výšku, splatnosť, výšku úrokov a úrokov z omeškania, pričom pohľadávka musí byť v zmluve s poukazom na ustanovenie § 37 OZ uvedená určito.

14. Žalobcovia napadli neurčitosť peňažnej pohľadávky, ktorá bola zabezpečená záložným právom, nakoľko zo záložných zmlúv nie je zrejmá splatnosť peňažnej pohľadávky a keďže k záložným zmluvám neboli nikdy pripojené zmluva o úvere 1 a zmluva o úvere 2, sú záložné zmluvy neurčité vo vzťahu k určaniu predmetu pohľadávok, ktoré sa záložným právom zabezpečujú z hľadiska ich splatnosti, a tým aj vo vzťahu k výkonu záložného práva, nakoľko: V čl. II bodoch 2.4.1 Záložných zmlúv je stanovené, že ak dlžník-spoločnosť KFD nesplní riadne a včas zabezpečenú pohľadávku, záložný veriteľ je oprávnený začať výkon záložného práva. Takáto neurčitosť spočívajúca v absencii obligatórnej náležitosti určitosti právneho úkonu ma za následok, že Záložné zmluvy sú neplatné ako celok.

15. Žalobcovia v súvislosti s vyššie uvedeným poukázali aj na ustanovenie § 46 ods. 1 OZ v zmysle ktorých „Písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.“ Podľa § 151b ods. 1 OZ sa záložné právo zriaďuje písomnou formou, pričom toto ustanovenie predpisuje nielen písomnú formu záložnej zmluvy, ktorá dodržaná bola, ale aj písomnú formu pre jej podstatné náležitosti, ktoré však Záložná zmluva 1 ani Záložná zmluva 2 neobsahovali. Na to, aby bola Záložná zmluva 1 určená dostatočne určite mala byť k nej pripojená aj Zmluva o úvere 1. Tento dokument mal tvoriť jej nedeliteľnú prílohu, a ako také mali byť pevne spojené (zošité) tak, aby tvorili technickú jednotu zmluvy. To či samotné spojenie listín by bolo napokon postačujúce je však napriek tomu otáznе, nakoľko zviazanie listín tak, aby tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy o zriadení záložného práva (šnúrkou s trikolórou opatrenou podpisom) samo o sebe nemá za následok, že uvedené listiny je možné považovať za neoddeliteľnú súčasť zmluvy o zriadení záložného práva, keďže samotná Záložná zmluva 1 neobsahuje prehlásenie zmluvných strán, že Zmluva o úvere 1 je neoddeliteľnou súčasťou Záložnej zmluvy 1.

16. Následne uviedli, že rovnaké argumenty ako v predchádzajúcom odseku tvrdia aj ohľadom nedostatočnej určitosti ostatných záložných zmlúv.

17. Poukázali na to, že vzhľadom na uvedené skutočnosti sú záložné zmluvy ako celok absolútne neplatné a to s poukazom na ustanovenie § 151b ods. 2 a § 37 OZ v spojení s § 39 OZ, nakoľko v nich absentuje obligatórna zákonná náležitosť zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, ktorou je určitosť hodnoty zabezpečenej pohľadávky z hľadiska určitosti jej splatnosti.

18. Súčasne žalobcovia namietali, že záložná zmluva 1 zohľadňujúc princíp akcesority záložného práva k hlavnej zmluve, ktorej splnenie záväzku zabezpečuje - nad rámec vyššie uvedeného - absolútne neplatné v časti zabezpečenia nezákonných úrokov z omeškania vo výške úrokovej sadzby + 8,00 p.a. % podľa čl. I. Zmluvy o úvere 1 a že Záložné zmluvy 2-5 sú absolútne neplatné v časti zabezpečenia nezákonných úrokov z omeškania vo výške úrokovej sadzby + 8,00 p.a. % podľa čl. V odsek 5.2 Zmluvy o úvere 2. Nakoľko považujú zmluvy o úvere za spotrebiteľské zmluvy je na právne vzťahy nimi založené potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka.

19. Týmto spôsobom sa sankciami v zmluve neobyčajne hrubým spôsobom narušila rovnováha medzi stranami zmluvy v neprospech slabšej strany zmluvy.

20. Poukázali na to, že zabezpečenie záväzkov spotrebiteľa zmenkou Zmluva o úvere 1 je zabezpečená v rozpore so zákonom bianko-zmenkou vystavenou spoločnosťou KFD a avalovanou žalobcom v 1. a 2. rade. Podľa § 5a ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov platí: „Neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom.“

21. Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem uviedli, že v prípade preukázania neplatnosti záložných zmlúv bude pre žalobcov určovací rozsudok podstatným spôsobom užitočný v tom smere, že ich nehnuteľnosť nebude speňažená v rozpore so zákonom, tým, že dôjde k postihnutiu majetku spotrebiteľa aj na plnenie z neprijateľných podmienok v rozpore s právom. Žalobcovi speňaženie majetku na uspokojenie

pohľadávok s pochybným príslušenstvom, a tak na požadovanom určení neplatnosti zmluvy existuje naliehavý právny záujem.

22. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 18.12.2020 (č. listu spisu 35).

23. Žalovaný uviedol, že žalobu považuje za nedôvodnú a účelovú navyše neprípustnú v zmysle ustanovenia § 137 zák. č. 160/2005 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a jej cieľom je oddialiť a mať speňažovanie nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. 7046, katastrálne územie Prešov vo vlastníctve žalobcov, ktoré boli v súlade s ustanovením § 79 zákona č. 7/2005 Z.z. v znení neskorších právnych predpisov spísané do súpisu konkurznej podstaty úpadcu KFD.

24. Žalobca poukázal na to, že na základe návrhu správcu na zastavenia reštrukturalizačného konania a vyhlásenie konkurzu uznesením zo dňa 17.02.2020 Okresný súd Prešov v konaní pod sp. zn. 2R/2/2019 okrem iného vyhlásil konkurz na majetok úpadcu spoločnosť KFD. Žalovaný si do konkurzného konania prihlásil pohľadávku prihláškou 1 z Úverovej zmluvy 1 vo výške 379.618,57 EUR spolu s jej zabezpečením - záložným právom k pohľadávkam úpadcu, záložným právom zriadeným na základe záložnej zmluvy 1, záložnej zmluvy 2, záložnej zmluvy 3, záložnej zmluvy 4 k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcov a prihláškou 2 pohľadávku z Úverovej zmluvy 2 vo výške 144.932,12 EUR spolu s jej zabezpečením - záložným právom k pohľadávkam a záložným právom zriadeným na základe záložnej zmluvy 4 k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcov.

25. Žalovaný uviedol, že prihlásené pohľadávky spolu s ich zabezpečením neboli popreté zo strany správcu úpadcu a ani zo strany tretích veriteľov úpadcu.

26. Poukázal na to, že žalobcovia ako spoločníci v spoločnosti KFD nemali výhrady k prihláškam Tatra banky. Tatra bankou a.s. prihlásené pohľadávky spolu so zabezpečením boli zistené v celom rozsahu.

27. Keďže Tatra banka a.s. si prihlásila do konkurzného konania vedeného na spoločnosť KFD ako zabezpečenie aj vyššie uvedené záložné práva 1 až 4 k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcov ako tretích osôb, správca úpadcu bol povinný v súlade s §79 ZKR pred zapísaním tohto majetku do súpisu písomne vyzvať žalobcov, aby do 30 dní od doručenia výzvy zaplatili k rukám správcu sumu rovnajúcu sa hodnote tohto majetku odsúhlasenú dotknutými zabezpečenými veriteľmi alebo prihlásenú sumu zabezpečenej pohľadávky, do ktorej je zabezpečená, ak je nižšia ako hodnota tohto majetku. Správca úpadcu vyzval žalobcov na zaplatenie sumy, žalobcovia prevzali výzvu, nespochybnili žalovaným prihlásené záložné právo. Keďže žalobcovia nezaplatili sumu v lehote uvedenej vo výzve, správca úpadcu bol povinný spísať majetok žalobcov do konkurznej podstaty. Keďže išlo o zabezpečenie prihlásené Tatra bankou a.s., predmetný majetok bol spísaný do oddelenej podstaty Tatra banky a.s.. V tejto súvislosti žalovaný zdôraznil, že ani v reštrukturalizačnom konaní vedenom na KFD, predchádzajúcom konkurznému konaniu neboli pohľadávky Tatra banky a.s. z Úverovej zmluvy spochybnené, popreté. Už priamo v reštrukturalizačnom posudku na spoločnosť KFD ako aj v reštrukturalizačnom pláne spoločnosť KFD rátala s uspokojením pohľadávky Tatra banky a.s. vo výške 100%.

28. Žalovaný poukázal na to, že záložné právo, ktoré vzniklo na základe záložných zmlúv nebolo zo strany žalobcov spochybňované počas celého úverového financovania (viac ako 11 rokov), počas reštrukturalizácie spoločnosti KFD, ani v lehote na popieranie v konkurznom konaní na KFD (lehota na popieranie je 30 dní po uplynutí lehoty na prihlasovanie pohľadávok), ani po doručení výzvy od správcu žalobcom v zmysle § 79 ZKR, ale až momentom keď správca úpadcu začal speňažovať majetok žalobcov spísaný do konkurznej podstaty spoločnosti KFD (ktorej spoločníkmi sú žalobcovia) v súlade so ZKR.

29. Poukázal na to, že pripísanie poznámky o spornom zápise bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 214/2020 zo dňa 05.11.2020, čím sa znemožnilo správcovi úpadcu speňažovať nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov.

30. Žalovaný poukázal na to, že konanie žalobcov je v rozpore s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom a nemôže požívať právnu ochranu, čo by sa malo okrem iného prejavovať aj tým spôsobom, že súd by nemal aj z tohto dôvodu žalobe vyhovieť.

31. Žalovaný tiež namietal, že žaloba nespĺňa zákonom stanovené náležitosti, nakoľko v záhlaví žaloby sú uvedení dvaja žalobcovia však žalobu podpísal iba žalobca v 1. rade s označením, cit. zo žaloby: „H. J. U., Mgr. Richard Petrov, advokát, z čoho vyplýva, že Mgr. Richard Petrov ako advokát pri tomto právnom úkone konal výlučne iba za žalobcu v I. rade, a teda na žalobe absentuje zákonná náležitosť - podpis žalobou v 2. rade.

32. Zároveň žalovaný namietal, že žalobcovia v predmetnom konaní sa domáhajú určenia neplatnosti záložných zmlúv, pričom k žalobe pripojili iba kópiu jednej z piatich záložných zmlúv a to kópiu zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnému majetku zo dňa 25.05.2018 bez rozhodnutia o povolení vkladu.

33. Žalovaný uviedol, že na základe zmluvy o kontokorentnom úvere č. XXXX/XXXX uzatvorenej dňa 15.08.2017 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 25.06.2008, Dodatku č. 2 zo dňa 28.05.2009, Dodatku č. 3 zo dňa 05.05.2010, Dodatku č. 4 zo dňa 02.05.2011, Dodatku č. 5 zo dňa 02.05.2012, Dodatku č. 6 zo dňa 25.04.2013, Dodatku č. 7 zo dňa 28.04.2014, Dodatku č. 8 zo dňa 29.04.2015, Dodatku č. 9 zo dňa 03.05.2016, Dodatku č. 10 zo dňa 22.05.2017, Dodatku č. 11 zo dňa 25.05.2018, Dodatku č. 12 zo dňa 09.07.2018 (ďalej len Úverová zmluva 1), poskytol spoločnosti KFD ako dlžníkovi úver vo výške 350.000 EUR (ďalej len Úver 1). Zo základných podmienok v Úverovej zmluve 1 (čl. I) vyplýva, že Úver 1 bol poskytnutý spoločnosti KFD - právnickej osobe na financovanie jej prevádzkových potrieb, pričom spoločnosť KFD sa v bode 3.2. Úverovej zmluvy 1 zaviazala Úver 1 použiť výlučne iba na účel dohodnutý v Úverovej zmluve 1.

34. Zmluvou o štruktúrovanom kontokorentnom úvere č. Y. zo dňa 28.05.2018 uzatvorenou medzi Tatra bankou a.s., ako veriteľom a spoločnosťou KFD ako dlžníkom v znení Dodatku č. 1 zo dňa 09.07.2018 (ďalej len Úverová zmluva 2 a ďalej spolu pre Úverová zmluva 1 a Úverová zmluva 2 len ako „Úverová zmluva“), poskytol spoločnosti KFD - právnickej osobe úver vo výške 900.000, EUR (ďalej len „Úver 2“ a ďalej spolu pre Úver 1 a Úver 2 len ako „Úver“). Zo základných podmienok v Úverovej zmluve 2 (čl. 1) vyplýva, že Úver 2 bol spoločnosti KFD poskytnutý na financovanie jej prevádzkových potrieb, pričom spoločnosť KFD sa v bode 3.2. Úverovej zmluvy zaviazala úver 2 použiť výlučne iba na účel dohodnutý v Úverovej zmluve 2.

35. Žalovaný poukázal na to, že žalobcovia v 1. a 2. rade sú jedinými spoločníkmi spoločnosti KFD od roku 1998 a súčasne žalobca 1 je aj konateľom spoločnosti KFD od 05.07.2006. Žalobcovia mali vedomosť o úverovej dokumentácii, čerpaní Úveru, splácaní Úveru, účelu poskytnutia Úveru a jeho zabezpečení. Poukázal na to, že žalobcovia v 1. a 2. rade nikdy nespochybnovali platnosť úverovej zmluvy.

36. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcov, že úverová zmluva 1 a úverová zmluva 2 majú spotrebiteľský charakter z dôvodu, že žalobcovia mali podľa ich tvrdení úver použiť na iný účel ako bol dohodnutý v úverovej zmluve, žalovaný uviedol, že to považuje za absurdné, v úverovej zmluve bol zmluvnými stranami dohodnutý účel poskytnutia úveru. Úverová zmluva bola uzatvorená v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka medzi dvoma právnickými osobami, za účelom financovania prevádzkových potrieb dlžníka - spoločnosti KFD ktorej bol úver poskytnutý.

37. Žalovaný pokiaľ ide o argument žalobcov pozostávajúci z poukazovania na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis. zn.: 4Sžo/9/2011, považoval za bezpredmetné a zavádzajúce s poukazom na to, že predmetom bolo riešenie úplne inej otázky navyše v čase rozhodovania sa vychádzalo z právnej úpravy platnej do 01.07.2007 (zákon č. 634/1992 Zb.).

38. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 52 ods. 2 OZ, § 52 ods. 4 OZ. Taktiež poukázal na to, že podľa § 2 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania (predmetná zákonná úprava platila aj v čase uzatvorenia úverovej zmluvy). Žalovaný mal za to, že úverová zmluva 1 a úverová zmluva 2 sú platné a nie sú spotrebiteľskými zmluvami.

39. K tvrdeniam žalobcov, že záložné zmluvy majú spotrebiteľský charakter a sú neplatné, poukázal na to, že žalobcovia nepredložili k žalobe (okrem Záložnej zmluvy 5) záložné zmluvy, ktorých neplatnosti

sa dovolávajú v predmetnom konaní, preto iba predpokladá z dátumov jednotlivých záložných zmlúv a ich účastníkov uvedených v žalobe, o ktoré záložne zmluvy ide.

40. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaných, že záložné zmluvy sú neplatné z dôvodu ich neurčitosti v zmysle §151b ods. 2 a §37 ods. 1 v spojení s §39 OZ keďže - v záložných zmlúv absentuje konkrétna výška, splatnosť, výšku úrokov a úrokov z omeškania zabezpečovanej pohľadávky a k záložnej zmluve nebola pripojená zmluva o úvere, uviedol, že tieto tvrdenia považuje za nepravdivé, a to s poukazom na to, že tak úverová zmluva, ako ani záložné zmluvy nie sú spotrebiteľskými zmluvami.

41. Následne žalovaný poukázal na rozhodnutie NS SR, sp. zn. 5Ndc10/2016, zverejnené v Zbierke stanovisk NS a súdov SR 3/2017, v zmysle ktorého bolo uvedené, že fyzická osoba, ktorá ako konateľka a spoločníčka má úzke väzby k Obchodnej spoločnosti sa nepovažuje za spotrebiteľku v ručiteľskom vzťahu, v ktorom zabezpečuje záväzok tejto obchodnej spoločnosti.

42. Žalobca poukázal na to, že záložné zmluvy obsahujú všetky zákonom stanovené náležitosti. Požiadavku žalobcov na uvedenie splatnosti, výšku úrokov, úrokov z omeškania v záložnej zmluve, OZ vo svojich ustanoveniach nikde neurčuje. Poukázal na to, že záložné zmluvy obsahujú presnú špecifikáciu zabezpečovaných pohľadávok spolu s označením konkrétnych úverových zmlúv a teda je dostatočne určité a spoľahlivo identifikovateľné k zabezpečeniu ktorých pohľadávok a ktorých konkrétnych úverových zmlúv smerujú. K záložnej zmluve 5, ktorá bola žalobcami k žalobe priložená uviedol, že obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti a to označenie záložného veriteľa, označenie záložcov, špecifikáciu zabezpečovanej pohľadávky (bod 1.4. záložnej zmluvy 5 v spojení s definíciami úverových zmlúv uvedených bode 1.3 záložnej zmluvy 5), predmet zálohu (bod 2.1. záložnej zmluvy 5), najvyššiu hodnotu istiny (bod 1.5. záložnej zmluvy 5).

43. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcov, že zmluva o úvere 1 je zabezpečená v rozpore so zákonom bianko-zmenkou vystavenou spoločnosťou KFD a avalovanou žalobcami žalovaný uviedol, že s tým nesúhlasí, ide o nepravdivé tvrdenie, nakoľko zmluva o úvere 1 nie je spotrebiteľskou zmluvou.

44. Žalobcovia sa k vyjadreniu žalovaného vyjadrili a uviedli, že nepredloženie záložných zmlúv má pôvod v skutočnosti, že tieto boli použité v reštrukturalizačnom a konkurznom konaní. To však neznamená že táto dokumentácia je nedostupná. Tieto zmluvy sú jednak súčasťou konkurzného spisu, správcovského spisu a v rozsahu záložných zmlúv aj súčasťou zbierky listín na príslušnom okresnom úrade, katastrálnom odbore. Poukázali na to, že nimi disponuje aj žalovaný, keďže je ich zmluvnou stranou v postavení dodávateľa.

45. K námietke absencie obligatórnych zákonných náležitostí žaloby tvrdenie, že žalobu podpísal len žalobca v 1. rade považoval za zavádzajúcu. Plnomocenstvo bolo bez akýchkoľvek pochybností udelené oboma žalobcami. Obaja žalobcovia boli rovnako uvedení v záhlaví žaloby. Absenciu uvedenia žalobcu v 2. rade na konci žaloby je potrebné vnímať výlučne ako chybu v písaní (uvedené takto zhodne posúdil aj súd s poukazom na nevhodnosť prílišného formalizmu s poukazom na to, že plnomocenstvo ktoré bolo predložené bolo podpísané oboma žalobcami).

46. Žalobcovia k tvrdeniam žalovaného uviedli, že je bežnou praxou bánk, že ponúkajú financovanie, či už súkromných alebo firemných potrieb kombináciou rôznych typov úverov. V konkrétnom prípade im bol takýto spôsob financovania priamo ponúkaný pracovníkmi banky, pričom vopred vedeli, že finančné prostriedky majú byť poskytnuté výlučne na súkromné účely. Tieto skutočnosti boli predmetom každoročných jednaní pri prolongácii úverov. V ostatných skutkových tvrdeniach žalobcovia zotrvali na svojich vyjadreniach uvedených v žalobe.

47. Žalovaný sa vo veci vyjadril podaním zo dňa 21.06.2021 (č. I. spisu 61), pričom poukázal na to, že považuje za účelové tvrdenie žalobcov a ničím nepreukázané, nakoľko nepredložili súdu žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že originály zmlúv, ktorých neplatnosti sa domáhajú založili do konkurzného, respektíve reštrukturalizačného konania a preto ich nemohli založiť do súdneho spisu. Žalovaný poukázal na to, že skutočnosť, že určitý účastník je nositeľom dôkazného bremena znamená, že ak sa nim tvrdená skutočnosť nepreukáže, má sa za to, že nenastala, v tomto prípade je dôkazné bremeno na žalobcovi.

48. Žalovaný taktiež zotrval na svojom názore, že žaloba nespĺňa zákonom stanovené náležitosti a mala byť podpísaná aj žalobkyňou, respektíve so správnym označením jej právneho zástupcu. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcov, že im nebolo zrejmé a zrozumiteľné o aké financovanie na základe poskytnutých úverov išlo, uviedol, že žalobcovia na podporu svojich tvrdení nepredložil súdu žiaden dôkaz a žalovaný uviedol, že úver mal byť poskytnutý na účel uvedený v úverovej zmluve. Žalovaný taktiež namietal, že žalobcovia nepreukázali naliehavý právny záujem, pokiaľ sa domáhajú určenia neplatnosti záložných zmlúv. Žalovaný namietal, že si do konkurzného konania prihlásil pohľadávky zabezpečené okrem iného aj záložným právom k nehnuteľnostiam a správca zapísal predmetné nehnuteľnosti do oddelenej podstaty žalovaného, pričom súpis oddelenej podstaty žalovaného bol zverejnený v Obchodnom vestníku číslo 147/2020 zo dňa 31.07.2020. Zároveň správca vyznačil na príslušný list vlastníctva poznámku: „R.- uznesenie Okresného súdu Prešov číslo 2R/2/2019 zo dňa 17.02.2020 ...na majetok dlžníka:K'Food Distribution s.r.o., Svätoplukova 6, 08001 Prešov, ...“. Poukázal na to, že speňažovať majetok tvoriaci konkurznú podstatu môže len správca a nikto iný, pričom majetok speňažuje v rámci svojich dispozičných oprávnení, ktoré na neho prešli vyhlásením konkurzu.

49. Poukázal na to, že po spísaní nehnuteľnosti do konkurznej podstaty úpadcu, žalobcovia podali žalobu o vylúčenie nehnuteľnosti zo súpisu majetku úpadcu z tých istých dôvodov, pre ktoré sa domáhajú neplatnosti v tomto konaní (obe žaloby sú takmer identické okrem žalovaných). Predmetné konanie o vylúčenie Nehnuteľnosti zo súpisu je vedené na Okresnom súde Prešov, pod spis. zn.: 5Cbi 2/2021.

50. Žalovaný opäť poukázal na to, že na Okresnom súde Prešov prebieha súdne konanie vyplývajúce priamo zo ZKR, v ktorom sa žalobcovia v zmysle §78 ZKR domáhajú vylúčenia nehnuteľnosti zo súpisu majetku úpadcu, pričom v predmetnom konaní bude súd tiež riešiť otázku platnosti záložných zmlúv ako predbežnú otázku, nie je sporné, že správca úpadcu až do skončenia súdneho sporu o ich vylúčenie zo súpisu vedeného na Okresnom súde Prešov, č.k.: 5Cbi/2/2021 nevie nehnuteľnosti speňažiť. Žalovaný uviedol, že v predmetnom konaní žalobcovia nemajú a ani nepreukázali naliehavý právny záujem, predmetné konanie vníma výlučne ako umelo vytvorené súdne konanie s jediným cieľom následne v konaní o vylúčenie veci zo súpisu úpadcu (č.k. 5Cbi 2/2021) žiadať súd o prerušenie konania, dokým neskončí predmetné konanie, s jediným cieľom oddialiť proces speňažovania nehnuteľnosti v konkurze.

51. Žalovaný zdôraznil, že žalobcovia v reštrukturalizácii, ktorá predchádzala konkurzu nikdy nespochybnili platnosť záložných zmlúv a ani v konkurze, momentom kedy sa začali brániť bola skutočnosť, kedy správca v súlade so ZKR začal pripravovať proces speňažovania nehnuteľnosti.

52. Žalovaný poukázal na to, že nástrojom ochrany žalobcov môže byť iba vylučovacia žaloba, ktorej podstatou je posúdenie, či sú splnené všetky podmienky na zapísanie veci do konkurznej podstaty za účelom jej speňaženia v konkurze.

53. S poukazom na uvedené žalovaný navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

54. Žalovaný súčasne predložil listinný dôkaz a to výpis z obchodného vestníka číslo 147/2020 o zápise zabezpečenej pohľadávky zabezpečovacím právom, rozhodnutie Okresného súdu Prešov číslo konania 5Cbi/2/2021 zo dňa 11.06.2021.

55. Súd následne nariadil pojednávanie, pred ktorým zabezpečil zmysle návrhu žalobcov záložné zmluvy 3 až 5 zo Okresného úradu Prešov katastrálneho odboru a to zmluvu o záložnom práve nehnuteľného majetku zo dňa 13.06.2011 evidovanú na liste vlastníctva pod číslom V3222/2011, zo dňa 25.05.2018 pod číslom V3592/2018, a zmluvu evidovanú na liste vlastníctva pod číslom V7935/2018, ktorej vklad bol povolený 28.11.2018.

56. Súčasne súd vyzval právneho zástupcu žalobcov a žalovaného, aby v lehote desiatich dní špecifikovali listinné dôkazy, ktoré navrhli vykonať zo spisu Okresného súdu Prešov vedeného pod sp. zn. 2R/2/2019, pričom tak žalujúca strana ako aj žalovaná strana na túto výzvu nereagovala.

57. Súd vo veci dňa 12.11.2021 vykonal pojednávanie v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcov, ako aj samotných žalobcov. Súd vychádzal zo skutočnosti, že zo strany právneho zástupcu žalobcov mal vykázané doručenie predvolania na pojednávanie dňa 12.08.2021 pričom právny zástupca žalobcov

svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil ani nežiadal o odročenie pojednávania, súd preto pojednával v zmysle ustanovenia § 180 CSP v neprítomnosti žalujúcej strany.

58. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o záložnom práve k nehnuteľnému majetku zo dňa 25.05.2018, oznámením o vzniku záložného práva, vzorom prijatia oznámenia o vzniku záložného práva z čl. spisu 14 a 15, zmluvou o štruktúrovanom kontokorentnom úvere č. Y. z čl. spisu 16 až 21, zmluvou o kontokorentnom úvere č. XXXX/XXXX z čl. spisu 22 až 24, listinnými dôkazmi predloženými zo strany žalovanej, a to výpisom z Obchodného vestníka č. 36/2020 s dátumom vydania dňa 21.02.2020 z čl. spisu 41, výpisom z obchodného registra spoločnosti K'Food Distribution s.r.o. z čl. spisu 42, výpisom z Obchodného vestníka č. 147/2020 zo dňa 31.07.2020 z čl. spisu 43, výpisom z Obchodného vestníka č. 147/2020 s dátumom vydania 31.07.2020 z čl. spisu 44 a nasledujúcimi až po čl. spisu 45, výpisom z Obchodného vestníka č. 214/2020 s dátumom vydania dňa 05.11.2020 z čl. spisu 46 až 49, výpisom z Obchodného vestníka č. 147/2020 zo dňa 31.07.2020 z čl. spisu 63 a 64 a uznesením tunajšieho súdu vydaným v konaní 5Cbi/2/2021 z čl. spisu 66 až 67 a zmluvami o záložnom práve k nehnuteľnému majetku zo dňa 07.11.2018, rozhodnutím č. T. XXXX/XXXX z čl. spisu 75 až 80, zmluvou o záložnom práve zo dňa 13.06.2011 a rozhodnutím č. vkladu T. XXXX/XXXX z čl. spisu 81 až 84, záložnou zmluvou o záložnom práve zo dňa 25.05.2018 a rozhodnutím č. vkladu V XXXX/XXXX z čl. spisu 85 až 89.

59. Zo zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnému majetku uzatvorenej zo dňa 25.05.2018 medzi žalovaným ako záložným veriteľom a záložcom i žalobcami v 1. a 2. rade mal súd zistené, že predmetom bola dohoda zmluvných strán o zriadení záložného práva za účelom špecifikovanej zabezpečovanej pohľadávky a ručiteľské vyhlásenie záložcu.

60. Podľa článku I. zmluvy bodu 1. 2. Vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán bližšie nešpecifikované touto zmluvou sa riadia všeobecnými úverovými podmienkami Tatra banky, a.s. zo dňa 07.03.2008 v znení dodatku číslo 1. zo dňa 17.02.2012, dodatku číslo 2. zo dňa 01.02.2013, dodatku číslo 3. zo dňa 06.06.2014, dodatku číslo 4. zo dňa 14.10.2016 ako aj v znení neskorších dodatkov.

61. Dôvodom zriadenia záložného práva podľa tejto zmluvy bolo uzatvorenie zmluvy o štruktúrovanom kontokorentnom úvere číslo Y. v znení jej všetkých neskorších dodatkov medzi záložným veriteľom a spoločnosťou KFD na základe, ktorej môžu byť po splnení dohodnutých podmienok poskytnuté dlžníkovi peňažné prostriedky až do výšky 900.000 EUR, vrátane možných budúcich dodatkov k takej zmluve, na základe, ktorých môžu byť po splnení dohodnutých podmienok poskytnuté dlžníkovi peňažné prostriedky až do výšky najvyššej hodnoty istiny podľa bodu 1. 5 nižšie, ďalej zmluvy o kontokorentnom úvere číslo XXXX/XXXX tiež v znení všetkých neskorších dodatkov na základe, ktorej môžu byť po splnení dohodnutých podmienok poskytnuté dlžníkovi peňažné prostriedky až do výšky 350.000 EUR. Ďalej na zabezpečenie rámcovej zmluvy o vystavovaní bankových záruk číslo 670873 medzi záložným veriteľom a dlžníkom na základe, ktorej záložný veriteľ je oprávnený vystaviť po splnení dohodnutých podmienok bankové záruky až do výšky maximálnej zaručenej sumy 50.000 EUR.

62. V zmysle vyššie uvedenej záložnej zmluvy bolo podľa článku II. dojednané, že predmetom záložného práva sú nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve záložcu 1 a záložcu 2 v podiele 1/1 nachádzajúce sa v katastrálnom území Prešov, obec Prešov, okres Prešov zapísané na liste vlastníctva číslo 7046 a to pozemok parcela číslo 525 o výmere 384 m², zastavaná plocha a nádvorie, parcela registra C, stavba súpisné číslo 3228, iná budova, na pozemku parcelné číslo 525.

63. V zmysle predmetnej zmluvy článku II. bodu 2. 4 si zmluvné strany dohodli výkon záložného práva s tým, že zabezpečená pohľadávka, ak nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva a v rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť, predajom predmetu záložného práva na dražbe podľa zákona číslo 527/2002 Z.z.. O dobrovoľných dražbách v znení neskorších právnych predpisov, domáhať sa uspokojenia predajom predmetu záložného práva podľa exekučného poriadku, iným vhodným spôsobom uvedeným v bode 2. 4. 2. a to buď priamym predajom alebo vyhlásením verejnej obchodnej súťaže.

64. V zmysle článku III. bodu 3. 13. táto zmluva vznikla na základe slobodnej, vážnej a určitej vôle zmluvných strán, nie v tiesni a nie za nápadne nevýhodných podmienok, pričom zmluva bola podpísaná dňa 25.05.2018.

65. Zo strany žalobcov bola predložená zmluva o štruktúrovanom kontokorentnom úvere číslo S00753/2018 v zmysle, ktorej žalovaný ako veriteľ a dlžník spoločnosť KFD uzatvorili zmluvu o poskytnutí úverového rámca vo výške 900 000 EUR s tým, že splatnosť úrokov bola dohodnutá pravidelne mesačne vždy k poslednému dňu v príslušnom mesiaci s dátumom konečnej splatnosti dňa 31.05.2019. Zmluva bola uzavretá dňa 28.05.2018, pričom v zmysle článku VII. predmetnej zmluvy bolo dohodnuté, že za účelom zabezpečenia celkovej pohľadávky veriteľa budú uzatvorené zmluvy a to zmluva o záložnom práve k pohľadávkam uzatvorená medzi veriteľom a dlžníkom, zmluva o záložnom práve k nehnuteľnému majetku uzatvorená medzi veriteľom, JUDr. Mariánom Baníkom a Ivanou Baníkovou, dohoda o ručení uzatvorená medzi veriteľom a JUDr. Mariánom Baníkom a dohoda o ručení uzatvorená medzi veriteľom a Ivanou Baníkovou.

66. Ďalej súd vo veci vykonal dokazovanie zmluvou o kontokorentnom úvere číslo XXXX/XXXX uzatvorenou medzi žalovaným ako veriteľom a dlžníkom NORMA s.r.o. predmetom, ktorej bolo poskytnutie výšky úverového rámca 5.000.000 Sk na financovanie prevádzkových potrieb s tým, že dátum konečnej splatnosti bol určený dňa 31.07.2008, predmetný úver bol podľa článku VII. zabezpečený bankovou zárukou SZRB poskytnutej v prospech veriteľa a na posilnenie vymáhateľnosti bolo dojednané nasledovné poskytnutie bianko zmenky vystavenej dlžníkom na rad veriteľa alebo žalovanej H. J.Q. U. G. Z. U., a k nej prináležiacej zmluvou o použití zmenky.

67. Podľa výpisu z obchodného registra mal súd zistené, že spoločnosť K'Food Distribution s.r.o. v konkurze so sídlom Svätoplukova 6, Prešov 0801, IČO: 31717811 vstúpila do reštrukturalizačného konania dňa 15.06.2019, pričom reštrukturalizačný správca bol ustanovený JUDr. Stanislav Oravec, následne dňa 22.02.2020 bol vyhlásený konkurz a správcom konkurznej podstaty bola menovaná spoločnosť LEGATOs Recovery k.s. s tým, že spoločníkmi sú žalobcovia v 1. a 2. rade a konateľom spoločnosti žalobca 1/.

68. Uvedené skutočnosti boli potvrdené aj výpisom z obchodného vestníka číslo 36/2020 s dátumom vydania dňa 21.02.2020 v zmysle, ktorého bolo zverejnené uznesenie Okresného súdu Prešov vo veci dlžníka KFD, ktorým rozhodol súd o zastavení reštrukturalizačného konania voči dlžníkovi a vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka.

69. Súčasne súd z výpisu z obchodného vestníka číslo 147/2020 s dátumom vydania dňa 31.07.2020 mal súd zistené, že správca týmto zverejnil súpis oddelenej majetkovej podstaty veriteľa - žalovaného a to pohľadávku zapísanú v zozname pohľadávok dňa 04.04.2020 (prihláška s poradovým číslom 1 z 02.04.2020) v zozname pohľadávok 323 zo zmluvy o kontokorentnom úvere číslo XXXX/XXXX uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom dňa 15.08.2007 a spoločnosťou KFD ako dlžníkom v znení dodatku číslo 1 zo dňa 25.06.2008, dodatku číslo 2 zo dňa 28.05.2009, dodatku číslo 3 zo dňa 05.05.2010, dodatku číslo 4 zo dňa 02.05.2011 dodatku číslo 5 zo dňa 02.05.2012, dodatku číslo 6 zo dňa 25.04.2013, dodatku číslo 7 zo dňa 28.04.2014, dodatku číslo 8 zo dňa 29.04.2015, dodatku číslo 9 zo dňa 03.05.2016, dodatku číslo 10 zo dňa 22.05.2017, dodatku číslo 11 zo dňa 25.05.2018, dodatku číslo 12 zo dňa 09.07.2018, na základe, ktorej veriteľ poskytol úpadcovi ako dlžníkovi úver vo výške 350.000 EUR. Súčasne bolo uvedené, že na základe úverovej zmluvy v eviduje veriteľ voči úpadcovi ku dňu 21.02.2020 svoju pohľadávku v celkovej výške 379 618,57 EUR.

70. Súčasne zverejnené v tomto výpise z obchodného vestníka bolo to, že predmetná pohľadávka je zabezpečená zabezpečovacím právom, ktorá je uvedená v súpise oddelenej majetkovej podstaty veriteľa publikovaného dňa 24.04.2020 v Obchodnom vestníku číslo 79/2020 a veriteľ si uplatnil celkom 6 zabezpečovacích práv a to na základe zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnému majetku uzatvorenej dňa 28.05.2009 uzatvorenej medzi veriteľom a žalobcami v 1. a 2. rade s vyznačením pečiatky o povolení vkladu príslušným správnym orgánom pod T. na liste vlastníctva číslo XXXX pre katastrálne územie Prešov, obec Prešov, okres Prešov, na základe zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnému majetku uzatvorenej dňa 05.05.2010 pod číslom T./., na základe zmluvy o záložnom práve uzatvorenej dňa 13.06.2011 pod číslom T., zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnému majetku uzatvorenej dňa 25.05.2018 pod číslom vkladu T..

71. V zmysle z uvedeného obchodného vestníka číslo 147/2020 bol zverejnený oznam o pohľadávke zapísanej do zoznamu pohľadávok zo dňa 04.04.2020 (prihláška s poradovým číslom 2 zo dňa 02.04.2020) v zozname pohľadávok pod číslom 324 a to na základe zmluvy o štruktúrovanom kontokorentnom úvere číslo Y. uzatvorenej dňa 28.05.2018 na základe, ktorej veriteľ poskytol úpadcovi

ako dlžníkovi úver vo výške 900.000 EUR. S tým, že na základe úverovej zmluvy veriteľ evidoval voči úpadcovi ku dňu 21.02.2020 pohľadávku vo výške 144.932,12 EUR a príslušenstvo pohľadávky vo výške 11 045,62 EUR. Predmetná pohľadávka bola tiež uplatnená ako zabezpečená s tým, že zabezpečovacie právo bolo uvedené, že vzniklo na základe zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnému majetku uzatvorenej dňa 25.05.2018 uzatvorenej medzi veriteľom a žalobcami, ktorej vklad bol povolený pod číslom T..

72. Podľa záložnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným ako záložným veriteľom a žalobcami ako záložcom 1 a záložcom 2 uzatvorenej dňa 07.11.2018 (číslo listu spisu 75 až 79) predmetom bola dohoda zmluvných strán o zriadení záložného práva za účelom zabezpečenia a uspokojenia zabezpečovanej pohľadávky a ručiteľské vyhlásenie záložcu. Dôvodom zriadenia záložného práva bolo uzatvorenie zmluvy o splátkovom úvere číslo Y. v znení všetkých neskorších dodatkov medzi záložným veriteľom a KFD ako dlžníkom na základe, ktorej mohli byť po splnení dohodnutých podmienok poskytnuté dlžníkovi peňažné prostriedky až do výšky 100.000 EUR, vrátane možných budúcich dodatkov k tejto k takejto zmluve, na základe, ktorých môžu byť po splnení dohodnutých podmienok poskytnuté dlžníkovi peňažné prostriedky až do výšky najvyššej hodnoty istiny podľa bodu 1. 5. nižšie.

73. Predmetom záložného práva podľa tejto záložnej zmluvy boli nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve záložcu 1 a záložcu 2 v podiele 1/1 nachádzajúce sa v katastrálnom území Prešov, obec Prešov, okres Prešov zapísané na liste vlastníctva číslo XXXX a to pozemok parcela číslo XXX o výmere 384 m², zastavaná plocha a nádvorcia, parcela registra „C“, stavba súpisné číslo XXXX, iná budova, na pozemku parcelné číslo XXX.

74. V zmysle bodu 3.12. zmluvy bolo dojednané, že ak sa stane niektoré ustanovenie tejto zmluvy celkom alebo sčasti neplatným, nemá táto skutočnosť vplyv na platnosť zostávajúcej časti tejto zmluvy. V takomto prípade sa zmluvné strany zaviazali nahradíť neplatné ustanovenie novými ustanoveniami, ktoré v čo najväčšej miere budú zodpovedať účelu sledovanému neplatnými ustanoveniami.

75. Podľa bodu 3.13 táto zmluva vznikla na základe slobodnej, vážnej a určitej vôle zmluvných strán, nie v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok. Na dôkaz týchto skutočností pripojili zmluvné strany k dohodnutým zmluvným ustanoveniam svoje podpisy.

76. Súd vo veci vykonal dokazovanie taktiež zmluvou o záložnom práve uzatvorenou medzi žalovaným ako záložným veriteľom a žalobcami v 1. a 2. rade ako záložcami uzavretou dňa 13.06.2016 v zmysle, ktorej zmluva bola dohodnutá za účelom zabezpečenia a uspokojenia špecifikovanej zabezpečovanej pohľadávky, pričom v zmluve bol uvedený dôvod zriadenia záložného práva a to uzatvorenie zmluvy o blokovanom kontokorentnom úvere číslo 100.1171 v znení jej všetkých neskorších dodatkov medzi záložným veriteľom a spoločnosťou KFD na základe, ktorej môžu byť po splnení dohodnutých podmienok poskytnuté dlžníkovi peňažné prostriedky až do výšky 300.000 EUR, vrátane možných budúcich dodatkov k zmluve, na základe, ktorých môžu byť po splnení dohodnutých podmienok poskytnuté dlžníkovi peňažné prostriedky až do výšky najvyššej hodnoty istiny podľa bodu 1.5 nižšie, a na zabezpečenie zmluvy o kontokorentnom úvere číslo 1924/2007, v znení jej všetkých neskorších dodatkov, medzi záložným veriteľom a dlžníkom, na základe, ktorej môžu byť po splnení dohodnutých podmienok poskytnutej dlžníkovi peňažné prostriedky až do výšky 330.000 EUR. Predmetom záložného práva boli taktiež identifikované nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva číslo 7046 ako na vyššie uvedenej záložnej zmluve.

77. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

78. Podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

79. Podľa § 151a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje

uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len „záloh“), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

80. Podľa § 151b ods. Občianskeho zákonníka, záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom. Zmluva o zriadení záložného práva na hnutelnú vec sa nemusí uzatvoriť v písomnej forme, ak záložné právo vzniká odovzdaním veci podľa tohto zákona.

81. Podľa § 151b ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmluve o zriadení záložného práva sa určí pohľadávka, ktorá sa záložným právom zabezpečuje, a záloh.

82. Podľa § 151e ods. 2 Občianskeho zákonníka, záložné právo k nehnuteľnostiam, bytom a nebytovým priestorom vzniká zápisom v katastri nehnuteľností, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

83. Podľa § 51 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

84. Podľa § 51 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

85. Podľa § 51 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

86. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

87. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

88. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

89. Podľa § 52 ods. 3 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

90. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

91. Pri riešení procesnej prípustnosti žaloby podľa § 137 písm. c) CSP alebo podľa § 137 písm. d) CSP je v nadväznosti na tvrdenia samotného žalovaného nutné uviesť aj to, že pri riešení prípustnosti takejto žaloby je treba sa zaoberať otázkou, z akého právneho vzťahu žalobcovia vyvodzovali v konaní nimi uplatnený nárok (t.j. predmet konania), následne tento vzťah dôsledne analyzovať a nakoniec právne vyhodnotiť a posúdiť po právnej stránke. Súd má za to, že rozhodujúce obsahové hľadisko je akú povahu majú práva a povinnosti strán tvoriace obsah právneho vzťahu (viď rozhodnutie NS SR 5Cdo 120/2017). Predmet konania, resp. obsah žaloby nie je tvorený výlučne samotným navrhovaným rozsudovým výrokom (žalobným petitom), ale aj rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami - opísaním skutkového deja (causa petendi). Len na základe samotného žalobného návrhu a opísania skutkového deja možno individualizovať predmet konania.

92. V predmetnej veci podľa názoru súdu predmet sporu bol dostatočne ustálený aj v nadväznosti na to, že žalobcovia uplatňovali po zmene žaloby určenie neexistencie záložného práva.

93. Možno sa so žalovaným stotožniť v tom, že zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť, či neplatnosť, sú právnymi skutočnosťami (§ 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a určenie existencie právnej skutočnosti odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Právna úprava upravená v CSP v ustanovení § 137 písm. d) preto vychádza zo zásady, že o určení právnej skutočnosti možno rozhodovať len vtedy, ak to vyplýva z osobitného právneho predpisu. Vzhľadom na to, že predmetom žaloby je určenie existencie záložného práva, čo zodpovedá aj aplikácii ustanovení § 137 písm. c) CSP. Za takéhoto stavu nebol dôvodný postup na zamietnutie podanej žaloby z tohto dôvodu.

94. Žalobcom ako vlastníkom veci išlo o to, aby nebol ako záložca vedený žalovaný v katastri nehnuteľností, a teda, aby nebolo vlastníctvo ich nehnuteľnosti ohrozené zapísaným (zavkladovaným) záložným právom a takúto žalobu bolo možné aj vecne vybaviť (viď aj názor vedený v Civilnom sporovom poriadku, komentár, Praha, C.H.Beck, 2016, strana 505, od autorov Tomašovič M., Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol.).

95. V danom prípade po zmene žaloby súd ako prejudiciálnu otázku, tak či tak musel riešiť platnosť záložných zmlúv.

96. V konaní o určenie neplatnosti zmluvy súd preskúmava zmluvu zo všetkých hľadísk, na ktoré Občiansky zákonník viaže všeobecnú platnosť právnych úkonov (§34 a nasl. Občianskeho zákonníka). Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva bez ďalšieho zo zákona a hľadá sa naň, ako keby nebol urobený, táto neplatnosť nemôže byť zhojená dodatočným schválením a nemôže sa konvalidovať ani dodatočným odpadnutím dôvodu neplatnosti. Absolútne neplatný právny úkon nespôsobí právne následky ani v prípade, že na jeho základe už bolo kladne rozhodnuté o vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Pri posudzovaní dôvodov neplatnosti zmluvy je potrebné rozlišovať medzi dôvodmi neplatnosti, ktoré musia byť účastníkmi tvrdené (napr. nedostatok slobody, vážnosti, rozpor s dobrými mravmi, prípadne omyl) a ostatnými, ku ktorým súd prihliada z úradnej povinnosti (nedostatok formy, neurčitosť, nespôsobilosť subjektu zmluvu uzavrieť, rozpor so zákonom a pod.) (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Cdo/208/2020).

97. V predmetnej právnej veci bolo nesporné, že medzi stranami došlo k uzatvoreniu zmlúv o zriadení záložného práva. Sporné bolo, či sú zmluvy platné a najdôležitejšie či sú žalobcovia spotrebiteľia.

98. Súd vo veci poukazuje na to, že práva spotrebiteľa nie sú výslovne vymedzené Ústavou SR, čo však neznamená, že by normy Ústavy SR na režim ochrany práv spotrebiteľa nedopadali. Náhradou osobitného štatútu práv spotrebiteľa sú parciálne základné práva a slobody garantované spotrebiteľovi bez ohľadu na jeho štátnu príslušnosť a vo väzbe na konkrétne vznikajúce právne vzťahy. Z tohto dôvodu prevláda presvedčenie, že výkon práv spotrebiteľa má plnú oporu napríklad v práve spotrebiteľa na majetok, práve spotrebiteľa na ochranu a nedotknuteľnosť obydlia, práve spotrebiteľa na súkromný život, v slobode zhromažďovania a združovania sa a pod. Je logické, že práva spotrebiteľa budú úzko súvisieť s hospodárskymi, sociálnymi a kultúrnymi právami a právom na súdnu a inú právnu ochranu. V intenciách princípov ústavného práva sa pri úprave práv spotrebiteľa prejavuje princíp primeranosti implicitne obsiahnutý v čl. 1 a 2 Ústavy SR. Zákonnou podmienkou však je, aby v šlo o fyzickú osobu, ktorá nekoná v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

99. Bez akýchkoľvek pochybností je zrejmé, že v prípade úverových zmlúv na ktoré nadväzovali záložné zmluvy, ktoré sú predmetom tohto konania, vystupovala v právnom vzťahu so žalovanou bankou právnická osoba KFD. Zo záložných zmlúv, ktoré boli zo strany súdu v zmysle návrhu žalobcov, vyplynulo, že dôvodom zriadenia záložného práva bolo uzatvorenie zmluvy o blokovanom kontokorentnom úvere (viď článok I. zmluvy zo dňa 13.06.2011), zmluvy o štruktúrovanom kontokorentnom úvere, o kontokorentnom úvere, rámcovej zmluvy o vystavovaní bankových záruk (viď článok I zmluvy zo dňa 25.05.2018), zmluvy o splátkovom úvere (viď článok I. zmluvy zo dňa 07.11.2018), všetky uzatvorené medzi žalovaným ako veriteľom a dlžníkom K'Food Distribution s.r.o..

100. V zmysle citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, je kategoricky vylúčené, aby spotrebiteľskou zmluvou mohla byť zmluva, ktorú uzatvára právnická osoba.

101. Už len z tohto dôvodu akákoľvek argumentácia o spotrebiteľskom charaktere úverových zmlúv, tvrdená žalobcami, nemôže byť relevantnou, a teda akceptovanou.

102. Pokiaľ ide o samotných žalobcov, ktorým ide o ohrozenie majetku ako fyzických osôb, ktoré sú spoločníkmi, či žalobca v 1. rade konateľom právnickej osoby dlžníka tu Súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-419/11 zo dňa 14. marca 2013, ktorý uvádza, že „Fyzickú osobu, ktorá má úzke podnikateľské väzby alebo väzby spojené s povolaním vo vzťahu k spoločnosti ako sú konateľstvo alebo väčšinový obchodný podiel v tejto spoločnosti, nemožno považovať za spotrebiteľa v zmysle tohto ustanovenia, ak prevezme ručenie za vlastnú zmenku vystavenú na zabezpečenie záväzkov tejto spoločnosti zo zmluvy o poskytnutí úveru“.

103. Z uvedeného rozhodnutia môžeme sumarizovať, že konateľ alebo spoločník (bez ohľadu na veľkosť obchodného podielu v obchodnej spoločnosti) nebude v prípade, že poskytne zabezpečenie k zmluvám, ktorých zmluvných stranou je samotná obchodná spoločnosť, v postavení spotrebiteľa. Právny režim spotrebiteľa má byť vylúčený práve v dôsledku účelu zmluvy, ku ktorému konateľ alebo spoločník poskytol zabezpečenie - a tým je podnikateľská činnosť alebo povolanie.

104. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcov vo vzťahu k určiti výšky, splatnosti, výšky úrokov zabezpečenej pohľadávky súd vo veci poukazuje na to, že podľa aplikovateľnej súdnej praxe (viď rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 25. apríla 2007 sp. zn. 29/Odo/69/2006) ak osobne dlžník nemá voči záložnému veriteľovi v dobe uzatvorenia záložnej zmluvy z rovnakého titulu inú peňažnú pohľadávku v rovnakej výške platí, že zabezpečovaná peňažná pohľadávka je v záložnej zmluve dostatočne určite identifikovaná aj vtedy, ak ju vymedzuje len údaj o osobe veriteľa a osobe dlžníka, dôvod vzniku a výška pohľadávky. Napriek tomu však základnou náležitosťou záložnej zmluvy je v zmysle § 151b ods. 3 OZ určenie hodnoty zabezpečovanej pohľadávky alebo určenie najvyššej hodnoty istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje. Je to dôležité z toho hľadiska, že záložné právo nemusí zabezpečovať celú pohľadávku, ale len jej časť, a tu súd vo veci poukazuje na všetky záložné zmluvy, kde článku I. bode 1.5. mali uvedené, že peňažné prostriedky, ktoré záložný veriteľ poskytuje na základe každej úverovej zmluvy; najvyššia hodnota istiny následne bola uvedená suma (napr. pri zmluve zo dňa 25.05.2018 suma 3 milióny EUR).

105. Ďalej to má význam aj z toho hľadiska, že záložným právom možno zabezpečiť pohľadávku, ktorá má vzniknúť v budúcnosti, pričom jej výška nie je celkom istá. Zákon výslovne hovorí o tom, že v prípade nejistej výšky pohľadávky (ako je tomu aj v tomto prípade) sa musí v záložnej zmluve určiť maximálna výška istiny. To znamená, že pri určení najvyššej hodnoty pohľadávky sa neberie do úvahy príslušenstvo pohľadávky (istiny), na ktoré sa zo zákona vzťahuje zabezpečenie záložným právom (§ 151a OZ).

106. Záložným právom možno zabezpečiť aj nároky ešte neexistujúcich zmluvných pokút, úrokov z omeškania, ako aj nárok na vydanie bezdôvodné obohatenia dlžníkom, ktorý vznikne v prípade odstúpenia od zmluvy (§ 48 OZ). V prípade budúcej pohľadávky je potrebné v záložnej zmluve presne určiť skutkovú podstatu z ktorej má pohľadávka vzniknúť, a súd má za to, že aj v tomto prípade boli tieto skutkové podstaty riadne špecifikované po všetkých záložných zmluvách podľa článku I. bodu 1. 4.

107. Na základe platnej záložnej zmluvy vznikne záložné právo len vtedy, ak platne vznikla aj pohľadávka na zabezpečenie ktorej má slúžiť (ak pohľadávka pre ktorú bolo záložné právo zriadené v skutočnosti platne nevznikla, nie je tu záložné právo aj keby bola samotná záložná zmluva bezvadná). V prípade, že budúca pohľadávka nevznikne, nedôjde ani k vzniku záložného práva. Budúcu pohľadávku možno v záložnej zmluve určiť najmä vymedzením predmetu plnenia, osoby veriteľa a obligačného (osobného) dlžníka, prípadne právneho dôvodu a to tak, aby nevznikali pochybnosti o tom aká pohľadávka je predmetom zabezpečenia a aby ju nebolo možné zameniť s inou pohľadávkou. V záložnej zmluve je potrebné budúcu pohľadávku označiť nielen podľa titulu, na základe ktorého vznikne, ale najmä tak v akej podobe podľa neho vznikne. Podľa ustálenej súdnej praxe (tu pozri aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 26. marca 2002 sp. zn. 1Cbo/276/2001) pohľadávku ktorú záložné právo zabezpečuje a ktorá vznikne v budúcnosti nie je potrebné v záložnej zmluve označiť rovnakým spôsobom ako pohľadávku, ktorá je tu už v dobe uzavretia záložnej zmluvy.

108. Súd v zmysle uvedeného skúmal, či napádané zmluvy o zriadení záložného práva určujú, k zabezpečeniu akej pohľadávky (pohľadávok) má dôjsť a tiež to, či určuje hodnotu zabezpečenej

pohľadávky alebo najvyššiu hodnotu istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, čo bolo v zmluvách určené.

109. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že predmetné záložné zmluvy boli platne uzatvorené, majú všetky zákonné náležitosti a strany v zmluve vyhlásili, že vznikli na základe slobodnej, vážnej a určitej vôle zmluvných strán, nie v tiesni a nie za nápadne nevýhodných podmienok. Žalobcovia nepredložili žiadne dôkazy svedčiace o opaku. Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol.

110. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 odsek 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, a keďže mal žalovaný v spore plný úspech, priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

111. Podľa § 262 odsek 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

112. V zmysle citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, je kategoricky vylúčené, aby spotrebiteľskou zmluvou mohla byť zmluva, ktorú uzatvára právnická osoba.

113. Už len z tohto dôvodu akákoľvek argumentácia o spotrebiteľskom charaktere úverových zmlúv, tvrdená žalobcami, nemôže byť relevantnou, a teda akceptovanou.

114. Pokiaľ ide o samotných žalobcov, ktorým ide o ohrozenie majetku ako fyzických osôb, ktoré sú spoločníkmi, či žalobca v 1. rade konateľom právnickej osoby dlžníka tu Súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-419/11 zo dňa 14. marca 2013, ktorý uvádza, že „Fyzickú osobu, ktorá má úzke podnikateľské väzby alebo väzby spojené s povolaním vo vzťahu k spoločnosti ako sú konateľstvo alebo väčšinový obchodný podiel v tejto spoločnosti, nemožno považovať za spotrebiteľa v zmysle tohto ustanovenia, ak prevezme ručenie za vlastnú zmenku vystavenú na zabezpečenie záväzkov tejto spoločnosti zo zmluvy o poskytnutí úveru“.

115. Z uvedeného rozhodnutia môžeme sumarizovať, že konateľ alebo spoločník (bez ohľadu na veľkosť obchodného podielu v obchodnej spoločnosti) nebude v prípade, že poskytne zabezpečenie k zmluvám, ktorých zmluvných stranou je samotná obchodná spoločnosť, v postavení spotrebiteľa. Právny režim spotrebiteľa má byť vylúčený práve v dôsledku účelu zmluvy, ku ktorému konateľ alebo spoločník poskytol zabezpečenie - a tým je podnikateľská činnosť alebo povolanie.

116. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcov vo vzťahu k určitej výške, splatnosti, výšky úrokov zabezpečenej pohľadávky súd vo veci poukazuje na to, že podľa aplikovateľnej súdnej praxe (viď rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 25. apríla 2007 sp. zn. 29/Odo/69/2006) ak osobne dlžník nemá voči záložnému veriteľovi v dobe uzatvorenia záložnej zmluvy z rovnakého titulu inú peňažnú pohľadávku v rovnakej výške platí, že zabezpečovaná peňažná pohľadávka je v záložnej zmluve dostatočne určite identifikovaná aj vtedy, ak ju vymedzuje len údaj o osobe veriteľa a osobe dlžníka, dôvod vzniku a výška pohľadávky. Napriek tomu však základnou náležitosťou záložnej zmluvy je v zmysle § 151b ods. 3 OZ určenie hodnoty zabezpečovanej pohľadávky alebo určenie najvyššej hodnoty istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje. Je to dôležité z toho hľadiska, že záložné právo nemusí zabezpečovať celú pohľadávku, ale len jej časť, a tu súd vo veci poukazuje na všetky záložné zmluvy, kde článku I. bode 1.5. mali uvedené, že peňažné prostriedky, ktoré záložný veriteľ poskytuje na základe každej úverovej zmluvy; najvyššia hodnota istiny následne bola uvedená suma (napr. pri zmluve zo dňa 25.05.2018 suma 3 milióny EUR).

117. Ďalej to má význam aj z toho hľadiska, že záložným právom možno zabezpečiť pohľadávku, ktorá má vzniknúť v budúcnosti, pričom jej výška nie je celkom istá. Zákon výslovne hovorí o tom, že v prípade nejistej výšky pohľadávky (ako je tomu aj v tomto prípade) sa musí v záložnej zmluve určiť maximálna výška istiny. To znamená, že pri určení najvyššej hodnoty pohľadávky sa neberie do úvahy príslušenstvo pohľadávky (istiny), na ktoré sa zo zákona vzťahuje zabezpečenie záložným právom (§ 151a OZ).

118. Záložným právom možno zabezpečiť aj nároky ešte neexistujúcich zmluvných pokút, úrokov z omeškania, ako aj nárok na vydanie bezdôvodné obohatenia dlžníkom, ktorý vznikne v prípade

odstúpenia od zmluvy (§ 48 OZ). V prípade budúcej pohľadávky je potrebné v záložnej zmluve presne určiť skutkovú podstatu z ktorej má pohľadávka vzniknúť, a súd má za to, že aj v tomto prípade boli tieto skutkové podstaty riadne špecifikované po všetkých záložných zmluvách podľa článku I. bodu 1. 4.

119. Na základe platnej záložnej zmluvy vznikne záložné právo len vtedy, ak platne vznikla aj pohľadávka na zabezpečenie ktorej má slúžiť (ak pohľadávka pre ktorú bolo záložné právo zriadené v skutočnosti platne nevznikla, nie je tu záložné právo aj keby bola samotná záložná zmluva bezvadná). V prípade, že budúca pohľadávka nevznikne, nedôjde ani k vzniku záložného práva. Budúcu pohľadávku možno v záložnej zmluve určiť najmä vymedzením predmetu plnenia, osoby veriteľa a obligačného (osobného) dlžníka, prípadne právneho dôvodu a to tak, aby nevznikali pochybnosti o tom aká pohľadávka je predmetom zabezpečenia a aby ju nebolo možné zameniť s inou pohľadávkou. V záložnej zmluve je potrebné budúcu pohľadávku označiť nielen podľa titulu, na základe ktorého vznikne, ale najmä tak v akej podobe podľa neho vznikne. Podľa ustálenej súdnej praxe (tu pozri aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 26. marca 2002 sp. zn. 1Cbo/276/2001) pohľadávku ktorú záložné právo zabezpečuje a ktorá vznikne v budúcnosti nie je potrebné v záložnej zmluve označiť rovnakým spôsobom ako pohľadávku, ktorá je tu už v dobe uzavretia záložnej zmluvy.

120. Súd v zmysle uvedeného skúmal, či napádané zmluvy o zriadení záložného práva určujú, k zabezpečeniu akej pohľadávky (pohľadávok) má dôjsť a tiež to, či určuje hodnotu zabezpečenej pohľadávky alebo najvyššiu hodnotu istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, čo bolo v zmluvách určené.

121. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že predmetné záložné zmluvy boli platne uzatvorené, majú všetky zákonné náležitosti a strany v zmluve vyhlásili, že vznikli na základe slobodnej, vážnej a určitej vôle zmluvných strán, nie v tiesni a nie za nápadne nevýhodných podmienok. Žalobcovia nepredložili žiadne dôkazy svedčiace o opaku. Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol.

122. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 odsek 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, a keďže mal žalovaný v spore plný úspech, priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

123. Podľa § 262 odsek 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.